

МОЛОДІЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН. ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 15 березня 1984 року

№ 32 (3383).

Ціна 2 коп.

СУБОТНИК

Почин москвичів — підтримуємо!

КРАЩІ ТРУДОВІ КОЛЕКТИВИ МОСКВИ ВИСТУПИЛИ З ІНІЦІАТИВОЮ — ПРОВЕСТИ 21 КВІТНЯ КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК. ПРИСВЯЧЕНИЙ 114-Й РІЧНИЦІ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА. НАЛІКО СХВАЛИЛА ЦЮ ІНІЦІАТИВУ МОЛОДЬ КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ. У ЦІ ДНІ НА АДРЕСУ РЕДАКЦІЇ НАДХОДЯТЬ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО КОМСОМОЛЬСЬКІ І РОБІТНИЧІ ЗБОРИ, МІТИНГИ, НА ЯКИХ КОМСОМОЛЬЦІ І МОЛОДЬ НАШОЇ ОБЛАСТІ ЗАЯВЛЯЮТЬ ПРО СВОЮ ГОТОВНІСТЬ УДАРНОЮ ПРАЦЕЮ ОЗНАМЕНУВАТИ «ЧЕРВОНУ СУБОТУ».

Лідерство в соціалістичному змаганні стало вже доброю традицією для комсомольсько-молодіжних колективів шкільно-районного виробничого об'єднання «Україна». Але двадцять дев'ять років тому М. М. Іванко не збирався спочивати на лаврах. Тож і цім дивим, з ентузіазмом підтримавши патріотичну ініціативу москвичів про проведення комуні-

стичного суботника, комсомолки зобов'язались у день свята праці дати швейних виробів на суму 3,5 тисячі карбованців, що вище звичайної норми на 15 процентів.

І. СКРИПНИК,
секретар комсомольської організації Петрівського районного швейного виробничого об'єднання «Україна».

На термінових комсомольських зборах нашої колективи на порядку денному одне питання: «Про підтримку ініціативи москвичів провести 21 квітня комуністичний суботник, присвячений 114-й річниці з дня народження В. І. Леніна». У своєму виступі керівник колективу В. Климон запропонував у день суботника виконати послуж-

ли для населення з ремонту радіоапаратури на суму 80 карбованців, що керовані планове завдання. Пропозиція бригадира дістала одностайне схвалення.

О. КРУТИЙ,
групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу Бобринецького тепельного заводу.

Вне два роки комсомолка Любова Пітенко працює дояркою в колгоспі імені Тельмана Компанієвського району. Хоч що частенько згадує Люба рідне село Білозілля на Черкащині, та почуває себе у новому колективі як удома. Ба прийняли її як свою, допомогли знайти себе в праці. 1952 і 1983 роки Любова Пітенко ознаменувала достоянням виконанням узятих соціалістичних зобов'язань, одержавши від козної корови своєї групи понад три тисячі кілограмів молока. І нині її добовий надій — 9—10 кілограмів — кращий показник по господарству.

На знімку: заступник секретаря комсомольської організації відділку № 2 колгоспу імені Тельмана доярка Любова ПІТЕНКО.

Фото М. САВЕНКА.

ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

12 березня відбувся пленум обкому Компартії України.

Учасники пленуму хвилиною мовчання вшанували пам'ять Юрія Володимировича Андропова.

Пленум розглянув питання «Про підсумки лютиного (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій області, що випливають з промови Генерального секретаря ЦК КПРС товариша К. У. Черненка». З доповіддю виступив перший секретар обкому Компартії України М. Г. САМІЛІК.

В обговоренні доповіді виступили В. О. СОКУРЕНКО — перший секретар Кіровоградського міського партії, О. В. АЛЕКСЕЄВ — генеральний директор виробничого об'єднання «Олександрівський», Ю. Г. ЦЕЛІХ — перший секретар Олександрійського районного партії, В. С. АНДРІЯШ — бригадир тракторної бригади колгоспу «Росія» Новоукраїнського району, Н. Т. ХОХЛОВА — секретар парткому залізничної станції Знаменка, О. І. РЕЗНИК — голова колгоспу

Пленум обкому Компартії України обговорив питання «Про підсумки лютиного (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій області, що випливають з промови Генерального секретаря ЦК КПРС товариша К. У. Черненка». З доповіддю у цьому питанні виступив перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілік.

Позачерговий лютиний (1984 р.) Пленум ЦК КПРС, сказав доповідь, був складний у скорботі для всенародного трауру у зв'язку з передчасною кончиною Юрія Володимировича Андропова, видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, полум'яного патріота, лєніни, стійкого борця за мир і комунізм.

Пленум Центрального Комітету одностайно, в одностайності повної, одностайності, згуртованості обрав Генеральним секретарем ЦК КПРС товариша Костянтина Устиновича Черненка. Комунисти, всі радянські люди, наші зарубіжні друзі схвалили рішення Пленуму як свідчення лєнінської партії.

В промові на Пленумі товариш К. У. Черненко виклав чітку програму практичних дій по успішному виконанню рішень XXVI з'їзду партії і наступних Пленумів ЦК КПРС в галузі внутрішньої і зовнішньої політики.

Пленум ЦК Компартії України, який відбувся 6 березня поточного року, заслухав і обговорив доповідь члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України товариша В. В. Щербинського, цілком і повністю схвалив рішення поліцергового лютиного Пленуму ЦК КПРС і прийняв до неухильного виконання постанови і висновки, що містяться у виступах Костянтина Устиновича Черненка на Пленумі, а також на передвиборних зборах трудящих Куйбишевського виборчого округу міста Москви.

Комунисти, всі громадяни області з великим задоволенням прийняли рішення лютиного Пленуму ЦК КПРС і зобов'язали свій приклад обов'язок в тому, щоб не з більшою наполегливістю і енергією виконувати рішення XXVI з'їзду партії, постанови трудящого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, зберігти набраний темп, загально настроєність на практичне вирішення завдань, активніше розвива-

ти позитивні тенденції, надати їм стійкого характеру, забезпечити далі підвищення організованості, відповідальності і дисципліни.

Правління промисловості області почали лютиний рік у добром робочому ритмі. План двох місяців виконано по всіх техніко-економічних показниках. Темп росту порівняно з відповідним періодом минулого року склав по товарній продукції 6,8, а по продуктивності праці — 5,8 процента, що вище, ніж планувалося.

План завдання реалізовано по продукції на 8,3 мільйона карбованців.

У січні — лютому трудівники села збільшили заготовку м'яса на 3,4 процента, молока — на 21 і яєць — на 8,6 процента порівняно з відповідним періодом минулого року. Головне тепер — закріпити і примножити ці позитивні результати.

М. Г. Самілік закликає на головних завданнях далі розвинути народногосподарства області у світлі вимог лютиного Пленуму ЦК КПРС. Лютиний рік, підкреслив він, повинен стати визначальним для успішної реалізації плану одиннадцятої п'ятирічки.

У промисловості передбачається забезпечити темп росту обсягів виробництва і продуктивності праці у півтора рази вище поточного року, буде проведена велика робота по підвищенню якості виробленої продукції і зниженню її собівартості. На жаль, не всі партійні комітети і керівники підприємств проявляють розуміння відповідальності за виконання державних планів, використання наявних резервів виробництва. На ряді підприємств збільшено освоєння вихідних потужностей, допущено порушення технологічної дисципліни, значні простой обладнання. З цих та інших причин з початку року 7 підприємств не справились з планом по реалізації продукції, 23 об'єднання і підприємства не забезпечили виконання завдань по реалізації з урахуванням зобов'язань по поставках.

Серед них Олександрійський електромеханічний завод, підприємства об'єднання пивоварно-молочного промисловості, які працюють в умовах економічного експерименту. 21 підприємство не забезпечило планів по продуктивності праці. Нам необхідно зосередити зусилля

партійних, радянських, громадських організацій на усунення цих недоліків і безумовне виконання прийнятих останнім часом рішень партії і уряду з питань розвитку економіки, про що дуже переконливо говорив у виступі перед виборцями товариш К. У. Черненко.

Важливе місце в роботі партійних комітетів і первинних парторганізацій повинні зайняти питання розвитку і підтримки ініціативи мас. Трудящі області ділою відповіли на заклики партії забезпечити перевиконання планових завдань року по росту продуктивності праці і зниженню собівартості. Бюро обкому партії схвалило ініціативу передових трудових колективів. Але не тільки початок великої і відповідальної роботи. Треба наполегливо боротися за досягнення високих кінцевих результатів. Велику увагу слід приділяти далішньому зміцненню дисципліни і порядку. Завдяки важким у відповідності з рішеннями лютиного (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС заходам втрати робочого часу у промисловості області в минулому році порівняно з 1982 роком зменшились майже на 23 проценти, на 2,1 проценти скоротились планисти.

Одним з істотних недоліків у роботі партійних комітетів по розвитку економіки області є недостатня увага до впровадження у виробництво досягнень науки, нової техніки і передового досвіду. В минулому році в області не виконано 16 заходів по впровадженню у виробництво досягнень науки і техніки.

Актуальним завданням залишається поліпшення використання виробничого потенціалу і в першу чергу основного технологічного обладнання. Коефіцієнт змінності роботи обладнання в промисловості знизився до 1,34. Зросли обсяги нествореного обладнання, зменшилась фондодача. Ще не одержала в області підтримку ініціатива москвичів «Основною обладнанням — двозмінний режим роботи». Повільно впроваджується досвід Дніпропетровського

комбінатного заводу імені К. Є. Ворошилова по ате-стації і скороченню кількості робочих місць. В промисловості близько 16 процентів верстатів і механізмів простояють через відсутність людей. В той же час багато робітників зайнято ручною працею, працюють на застарілому обладнанні, а нове високопродуктивне обладнання роками не встановлюється. На складах підприємств його нагромаджується на 65 мільйонів карбованців, більше половини з якого — імпорту.

Особливо велика проблема вага ручної праці і важкі умови виробництва в об'єднанні «Червона лірка». Однак нова техніка тут впроваджується повільно. Так, установка для пристосування захисної атмосфери в печі віднаповнення ковкого чавуну вартістю понад 50 тисяч карбованців не встановлюється з 1977 року. Багато нествореного обладнання на олександрійських заводах підійомно-транспортного обладнання і рудоремонтного.

Складні і відповідальні завдання, говорять далі доповідь, стоять перед нами по збільшенню випуску і поліпшенню якості товарів народного споживання. Промисловість області не справила з планами трьох років п'ятирічки по їх виробництву. Велике відставання допущено в місті Олександрії, Кіровоградському районі, Кіровограді, Олександрівському, Гайворонському, Долишському, Малинському, Уманському, Серфозному поліпшення потребує ця робота на підприємствах хлібопродуктів, будматеріалів, міцної і харчової промисловості. Багато претензій на низьку якість виробів міцної промисловості, взуттєвої і панчиної фабрик, Світловодського керамічного заводу. Ці факти повинні стати предметом серйозної розмови в первинних партійних організаціях підприємств, відповідних міських, районних і райкомів партії. Відділам обкому партії, обласному комсомолу необхідно по-всюди контролювати виконання постанов партії і уряду з питань виробництва споживчих товарів. Завдання з тих, хто не виконає їх реалізації.

Характеристичні для справ у квітні цього будівництва, М. Г. Самілік зазначив, що за січень — лютий не введено жодного квадратно-

[Закінчення на 2-й стор.]

ПОБАЧЕННЯ

УСМІШКА

У неї не можна було не захопитись. Майже з першого погляду. В автобусі, який віз мене і її (її, як згодом виявилось, у далеке село на студентські канікули), ми кілька разів переглянулися, і я зрозумів: нам потрібно познайомитись.

Домовилися зустрітись у парку біля кіоска. Як я чекав гої миті! Цілий день до вечора так тягнувся час, що здавалося — стрілки на годиннику зачепились і ні з місця.

Вдома мене не впізнавали. Мати перепитувала, сестра перепитувала, бабуся перепитувала:

— Чи не захворів, Колику?

— Ні, не захворів, — відповідав.

А сам собі думаю: «Таке чекання за хворобу страшило».

Нарешті й вечір. Не йду, а мчу до кіоска у парку із газетами. Прибігаю — є, чекає.

— Здрастуй! — кажу.

— Здрастуй! — відпові-дає.

Як доїхала? Як доїхав? Що робила дома? Що робив? Отак розпитуємо одне одного, а сам відчуваю, що вже скоро й говорити ні про що буде.

Ідемо, шестистим опаленим листям. Я мовчу — й вона ні слова. І тут мені таке раптом в голову приїшло: «Ось про кого — про мого товариша Петра буду розказувати. Про нього й за день не перекажеш».

— О, ти його не знаєш! — вигукую захоплено. — Як він малює! Раз подивитися — і портрет готовий... А співає!

І так я гарно розказую. А вона — сама увага. Не помітив, коли й до її гуртожитку дійшли. Треба було розлучатись. До завтра.

— Чи не можна завтра з тобою зустрітись? — питаю.

— Можна, — каже вона просто. А для мене це слово, як музика. — Тільки хай на побачення приїде твій товариш. Дуже він мені сподобався.

В. АКУЛИЧ.

м. Кіровоград.

УВАГА! УВАГА!
УВАГА!

ХТО КРАЩЕ

ЗМЕЛЕ?

У ці березневі весняні дні мірошник Омелько вчирнів виявити наймагистейшого з усіх завсідників «Вітряка». А ним може стати той, хто найкраще меле (в даному контексті підходить і переносне значення слова).

Отже, оголошується конкурс на кращий фейлетон і гумореску.

До жорен допускаються всі — і ті, хто вже не перший рік штовхасться в «Вітряку», і ті, хто лише збирається молотити. Для журі конкурс не має значення — було б лише мило вдатися!

Умов у конкурсі небагато. Найважливіша — призначенні переможця до уваги насамперед братиметься не те, скільки змелено, а ЯК. Проте не незначить, що претенденти на папаху (термін запозичено у одного дуже здібного українського радянського гумориста, але ще не завсідника «Вітряка») обмежуються у розмірі. Меліть на здоров'я. Аби високоякісно!

Найкраще млило Мірошник Омелько збирається виставляти напоказ.

І так триватиме аж до кінця року. А в першому, поворічному, номері «Вітряка» 1985 року Мірошник Омелько назве переможця, вручить йому дуже смішний приз і надрукує з ним поворічне інтерв'ю.

«Вітряк» гостинно запрошує до своїх жорен.

На конверті робіть помітку — «На конкурс «Вітряка»».

Сьогодні всі претенденти в однакових умовах. Тож всім гумористам, фейлетоністам «Вітряка» бажає удачі!

Сонце зайшло. На землю опускались вечірні сутінки. На галявині біля багаття троє (Гнат Петрович, хоробрый мисливець Петя і огряденький Аркадій Аркадійович) смажили свіжинину. Полювання вдалось: пополуни підстрелили іклястого кабаника. Шипіло м'ясо, потіску-

безпечні для справжніх людей. Проте спіймати їх неможливо — вони бігають швидше від гірських козлів...».

Гнат Петрович умов, порушив вогонь і спідлоба позирав — яке ж то враження справило на слухачів. Всі мовчали.

І раптом:

гілка хруснула і Петя теплуся, аж загула земля.

— Снігова людина лазить по деревах, як мавпа, — говорив огряденький Аркадій Аркадійович і все нишпорив очима — куди б це приткнувся.

Остання фраза подіяла і на Гната Петровича. Його з дуба мов вітром здуло. А

ДЕТЕКТИВ «ВІТРЯКА»

СНІГОВА ЛЮДИНА

вали дрова і текла обов'язкова для таких випадків бесіда.

— Минулої осені, — віднехвалливо розповів Гнат Петрович, — запросив мене товариш на Кавказ: відкривався сезон на гірського козла. Ще вночі вийшли з дому, щоб до сходу сонця потрапити в гірське урочище. І тільки-но розкохли рушницю, як бачу — щось таке маячить. Біля озера, метрів за триста. Одрезу й не розбереш. Навсвітлю людину схоже, але ж без одягу. «Що то за дивак купався в такий холод?», — запитує товариша. А він лиш глянув байдуже і спокійно відповів: «Та це ж снігова людина. Ці істоти абсолютно

— Дивіться! — скрикнув молодий, але хоробрый мисливець Петя. — Снігова людина!

Прийшли перелякано сирнулися і остовпіли: з вогнистої імли до них прямувала кудлата снігова людина з важким дрючком у руках напоревати.

— Будемо брати жисим, — схвильовано прошипів Гнат Петрович, спритно дряпаючи на високого дуба. — Снігова людина має сніжкову цінність для сучасної науки...».

— Треба відрізати шлях до відступу, — додав хоробрый мисливець Петя, зручніше вмошуючись на гілці яблуні-дички. Він хотів іще щось сказати, але суха

через хвилину тільки чоботи стирчали з-під хмизу та чути було, як сопів Гнат Петрович і стогнав хоробрый мисливець Петя. Снігова людина підійшла до купи хмизу і голосом егеря Перевернівдра сказала:

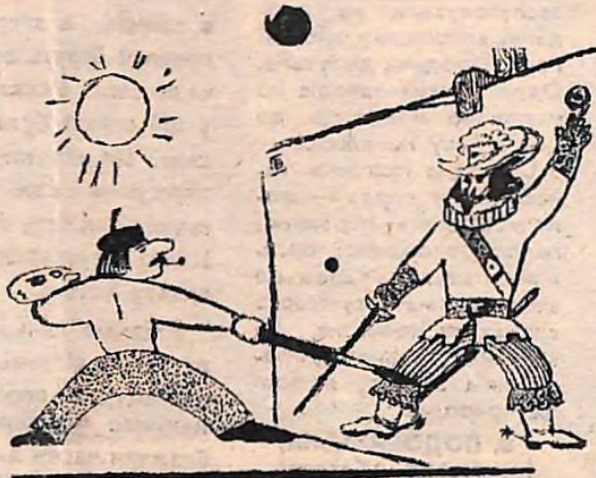
— Вилізьте, горе-мисливці! Що, вовча натура в ніс потягла?

Позисовували голови з-під листя, розплющили очі: сгер — у кожусі, шапці, з рушницею в руках.

І всі троє полегшено зітхнули. Та тільки ненадовго: сгер, чомо познайомившись, присів на пенюк складати акт на браконь-ство.

Володимир ЛИТВИНОВ.

м. Кіровоград.

Без слів.

Мал. В. ГОРДІЯЧЕНКО.

Тлумачник «Вітряка»

Молокосос — дойльний апарат
Теплохід — парове опалення
Окозамилювач — юпак, що мліується очима коханої
Передплатник — квартирант, який платить гроші наперед
Деканат — цех, де виготовляють канати
Томат — вигук шахіста на останньому ході
Головбух — дитина, що набила гуку на голову.

В. ВАСИЛЕНКО.

ЗООБАЙКИ У ДВА РЯДИ

ТЕЖ РОБОТА

Така вже в Барана робота:
Дивитись на нові ворота.

А ДЛЯ ЧОГО?

Завискладом став кіт Олефір.
Мишей не ловить він з тих пір.

Віктор ВЛАСЮК.

КЛУБ 64-Х КЛІТИН

Конкурс, конкурс!..

Задача № 15 має таке розв'язання: 1. Крс7—16 Кра2 — а3 2. Крд6 — с5 Кра3 — а4 3. І2—І4 І7—І5 4. І4—І5 І5—І4 5. Крс5—с4 І4—І3 6. Крс4—с3 Кра4—

а3 7. І5—І6 І3—І2 8. І6—І7 І2—І1 9. І7—І8 10. І8—І7

Задача № 16 має таке розв'язання: 1. а2—а4+! Крh5 : g4. Нічого не дає виключення жертви: 1... Крг5

2. Крг7! (але не 2. І4+! Кр : І4 3. Крг6 Кр : g4 4. КрІ6 КрІ4 5. Крe6 Крe4 і виграв). 2. Крh7—g6 с7—с5 3. І2—І4!

Журі підбило підсумки нашого конкурсу і визна-чило переможців. Найвищу оцінку отримали робітники Гайворонського тепло-

возоремонтного заводу Станіслав Кирилов (за шахові композиції) та Микола Атаманюк (за розв'язання шахових задач). Їм буде вручено спеціальні призи і дипломи. Грамотами редакції нагороджуються активні учасники конкурсу В. Цивільов (Кіровоград), В. Просяник (се-

ло Родниківка Олександрівського району), С. Харченко (село Богданівка Знаменського району), Б. Незнаєнко (сміт Добро-величківка).

Пропонуємо розв'язати шахову мініатюру, яку склали переможці нашого

конкурсу С. Кирилов та М. Атаманюк:

Білі: Крc1, ТІ4, ТІ2, Са2, Cd4.

Чорні: Крд3, Се1.

Мат у два ходи.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
областного комітета
ЛКСМ України.
На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відпо-відального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; айсько-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; ого-лошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у півторому, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 03050.

Обсяг 0,5 друку, ар. Індекс 61103.

Зам. № 144.

Тираж 50075.